

عنوان مقاله:

بررسی و نقد دیدگاه آیت الله معرفت درباره قاعده جری بر اساس روایات

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 15، شماره 48 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمدهادی قهاری کرمانی - استادیار گروه معارف اسلامی دانشکده حقوق و الهیات دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

قرآن چشمه ای همیشه جاری در بستر زمان است که تشنگان حقیقت و هدایت از زلال آن سیراب گشته و هم چنان در گذر زمان، جاری و جاودانه است. یکی از مهم ترین رموز جاودانگی قرآن، تطبیق و سرایت دادن مفاد آیات بر مصادیق جدید در گذر زمان است. از این عمل، تحت عنوان «قاعده جری» یا «قاعده جری و تطبیق» یاد می شود. آیت الله معرفت بر این باور است که قاعده جری، غیر از تاویل آیه می باشد؛ بنابراین بررسی و نقد این دیدگاه بر اساس روایات، اهمیت و ضرورت می یابد. از این رو، در این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی درصدد یافتن پاسخ این سوال هستیم که آیا نظریه آیت الله معرفت مبنی بر نفی تاویلی بودن قاعده جری منطبق با روایات است؟ در این راستا ابتدا دیدگاه ایشان مطرح و سپس با استفاده از روایاتی که در آن ها تاویل قرآن به مصادیقی توصیف شده که فراتر از سبب و مورد نزول آیات می باشند و نیز روایاتی که در آن ها قاعده جری به کاربرده شده و تصریح شده که این عمل، تاویل قرآن است، ادعای ایشان، نقد و اثبات شد که جری و تطبیق، یکی از انواع تاویل قرآن است.

کلمات کلیدی:

قاعده جری و تطبیق، روایات جری، تاویل قرآن، آیت الله معرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2037148>

